

כיצד שומרים עליו?

ראשי במשפטי נירנברג, ידוע לספקטייטור הלונדוני ולחברת השידור מסרופוליסן הניו-יורקית.

הסופר רוברט סנט'ג'ון המזוקן, מחברם של עשרה ספרים — מהם אחד על דויד בן-גוריון ואחד על גמאל עבד אל-נאצר — הסתובב באולם העתונאים כשכוס בירה וכריך בידו, החליף דעות עם ג'ון גייל, כתב ניוז אופ דה וורלד הלונדוני — העתון הנפוץ והסנסציוני ביותר בעולם.

ניוז אופ דה וורלד אף שיגר סופר מכוך בד במיוחד: לורד ראסל מליברפול, מחבר פרגול צלב הקרס, לורד ראסל ידוע כמומחה לתולדות הנאצים, ובמיוחד לחלקם של היהודים בטבח הגדול. חילים ארצישראלים של הבריגאדה היהודית זוכרים אותו כי שופט צבאי בריטי, שהיה דן את חברי ההגנה, שניצלו את מדי הוד מלכותו ל- צרכי העליה הבלתי-חוקית. תמיד פסק להם עונשים קלים.

עמיתו הבריטי, פרופסור (להיסטוריה מודרנית באוקספורד) טריטר'ופר, ידחה לי- סאנדיי טיימס. בימי מלחמת העולם שירת במודיעין הבריטי, ואחרי כיבוש ברלין גילה בין הריסות הבונקר של היטלר את יומן הפגישות של הפירר. על סמך יומן זה, ומיסמכים גרמניים אחרים, חיבר את הספר הידוע, 'ימיו האחרונים של היטלר'.

בסך הכל הגיעו ארצה כ-450 עתונאים זרים. במשפטי נירנברג נכחו 250 עתונאים. באין חדשות בווערות יותר, ראינו העתונאים זה את זה. בעיקר היו עסקים במלאכה זו הכתבים הישראליים, שתיארו את כוכבי מכות-הכתיבה כאילו היו פרימא-דונות בהצגת-בכורה. כי אפילו בימים הסוערים ביותר של מלחמת תש"ח ושל מיבצע סיני לא הודמן בישראל ריכוז כזה של עתונאים מפורסמים.

השירותים החיוניים שהוכנו עבורם — טלפונים, טלפרינטרים, מעבדות צילום, רשת אלחוטית — עמדו על רמה אחת עם העתונאים המפורסמים. "זה עולה אפילו על מרכז האו"ם", ציין כתב הדיילי אקספרס מלונדון. הוסיף נחמיה בן-אברהם: "לא ראיתי דבר כזה אפילו באולימפיאדות הגדולות."

★ ★ ★

שש פרוסות כבוקר

ב מיבצע הרצה, כדי לנסות את יכר לת היצירה של עצמם ואת כושר הביצוע של אנשי-הדואר במקום, שלחו העתונאים הורים 40 אלף מילה תוך יממה אחת — עוד לפני פתיחת המשפט. הם כתבו

השומר-עינו פקוחה

גם שעה שהוא אין אדולף אפטר לראות

את רגליו של שוטר בלתי-חזוי, היושב בתוך התא. ואילו מצד שמאל, נראה שוטר אחר, המציץ אל תוך התא של אייכמן מבעד לאשנב אשר קבוע בדלת הברזל של התא.

על סימטות מאה שערים בחג הפסח, על חוסר רגש הנקמה בלב הישראלי הממוצע, על השאלה אם היו צריכים למסור את אייכמן לבית משפט בינלאומי או לא. אחד אפילו טילגרף לעתונו כמה אירוני הרבה, שדווקא ביום הזכרון לשואת יהדות אירופה לא ייערכו ישיבות של בית המשפט.

בשעות אלה, שלפני התחלת המשפט, כאשר העורכים מצפים לחדשות שיעלו את המתח בין קוראיהם, כל פירור הוברק, טולפן, או הוטס עם הציון "מאת כתבנו המיוחד".

"הצלחתי לפגוש את ד"ר רוברט סרוואצ' יוסף" הבריק כתב גרמני. "בשיחה עם קצין בטחון ישראלי נודע לי... גילה עמיתו הצרפתי."

הידיעה המעניינת ביותר נגעה לאדולף אייכמן בכלאו. לפי ידיעה זו, נהגו להגיש לאייכמן, מדי בוקר, ספל קפה הפוך ושלוש פרוסות לחם מרוחות בהמאה. בוקר אחד הוכנסו לתאו, בטעות, שש פרוסות במקום שלוש — והוא אכל את כולן. מיד שלחו קצין שישאל אותו אם הוא נשאר רעב אחרי שלוש פרוסות, ואם הוא רוצה כי להבא יוגשו לו בקביעות שש פרוסות לארוחת בוקר. "לא, הר לויטננט", השיב אייכמן, "שלוש פרוסות מספיקות בהחלט. אכלתי שש כי אני אוכל מה שמגישים לי."

דאגה זו לשלומו של העצור מקורה בהחלטת שומריו כי אייכמן יופיע בריא ושלם בפני שופטיו. על כן, מדי בוקר, בודק אותו רופא המשטרה. רק פעם אחת הופרעה שלותו הנפשית של אייכמן, היה זה כאשר הודיעו לו על מועד עריכת משפטו. הוא הטיח את ראשו בקיר של תאו. אולם התא מרופד היטב ושום נזק לא נגרם לו מנסיון זה להתאבד.

כאשר נקרא לבסוף לעמוד בתא הזכוכית שלה, כדי לתת את הדין על מעשיו בגיהנום הנאצי, היה בריא ושלם — "יותר בריא משהיה כשהגיע לישראל", לדברי אחד מ- שומריו.

כביסה

אייכמן מכבס את בגדיו, תולה אותם לייבוש. בכל הרגליו היומיומיים, דומה הוא לפנטינר זקן.

נקיון

אדולף אייכמן שוטף את ריצפת תאו, מיד אחרי קומו בבוקר. תפקיד זה נטל על עצמו מרצון, מבלי שיתבקש.

שינה

תמונה זו מראה את אייכמן במיטתו מבעד לדלת תברזל של תאו. התמונה צולמה דרך האשנב התחתון.